LÁ THƯ MỤC VỤ

Có ông bà anh chị em nào biết câu chuyện thương tâm của công chúa Alice? Nàng là Thứ Nữ của Nữ Hoàng Victoria. Nàng đã thành hôn và có một đứa con trai 4 tuổi mà nàng rất yêu thương. Khi nạn dịch "Bạch Hầu" gieo rắc kinh hoàng trên vương quốc Anh, cậu con trai bé nhỏ của nàng bị nhiễm căn bệnh quái ác ấy! Nên nhớ: bệnh 'Bạch Hầu' (Diptheria) là một thứ bệnh nhiễm khuẩn cấp tính rất nguy hiểm. Vi khuẩn tiết ra nội độc tố gây suy hô hấp, bệnh nhân khó nói và khó nuốt, rồi rơi vào hôn mê, tử vong trong vòng từ 6 đến 10 ngày. Bệnh truyền nhiễm rất nhanh khi tiếp xúc với người bệnh. Công chúa Alice rất đau khổ khi chứng kiến tình trạng tuyệt vọng của đứa con yêu dấu. Để bảo vệ mạng sống của nàng, các bác sĩ và y tá đều khuyên nàng không được đến gần con nàng. Đây là điều rất khó tuân giữ đối với các bà mẹ nói chung và đối với công chúa Alice nói riêng. Nàng thừa biết tính mạng nàng sẽ lâm nguy nếu không tuân theo lệnh cách ly đó.

Rồi cái ngày định mệnh xảy đến, hôm đó Alice đứng xa xa trong góc phòng của con trai nàng. Nàng nghe rõ những gì đứa bé thều thào nói với cô y tá: "Sao mẹ con không còn đến ôm hôn con nữa vậy?" Câu nói ấy đã khiến tình mẫu tử vỡ òa trong trái tim nàng, nàng không thể kiềm chế được cảm xúc của tình yêu. Mặt ràn rụa nước mắt, nàng chạy ùa đến giường bệnh của con và ôm hôn con như nàng đã chưa từng làm trước đó. Tử thần thừa biết kết quả của cử chỉ yêu thương ấy, đó chính là nụ hôn của âm ty. Cả mẹ lẫn con đều chết cách nhau không lâu! Có ai trong chúng ta lên tiếng nói đúng là công chúa Alice ngu khờ, dại dột, mù quáng hay điên rồ không? Vâng, tất cả những chữ ấy đều đúng. Nhưng có ai trong chúng ta đã từng yêu mà dám khẳng định rằng tình yêu lúc nào cũng tuân theo lý trí không? Chẳng hạn tình yêu của Chúa Giêsu hay tình yêu của tất cả những vị anh hùng cả nam lẫn nữ đã chấp nhận cái chết thật đau thương vì Đạo thì sao?

Dưới con mắt thế gian, những vị nam nữ anh hùng tử đạo là ngu khờ, dại dột, mù quáng hay điên rồ. Nhưng dưới cặp mắt tình yêu, các vị ấy là những bậc thầy về tính cách không hợp lý tí nào của tình yêu. Hiến Chế Giáo Hội của Công Đồng Vatican II số 42B dạy rằng: ***"Khi tử đạo, các vị tử đạo đồng hóa với Thầy mình, Đấng đã tình nguyện chấp nhận cái chết để cứu nhân độ thế. Giáo Hội coi việc tử đạo như một ân huệ lớn lao và là một bằng chứng cao cả về đức ái."***. Thật vậy, Chúa Giêsu đã yêu thương cho đến chết và đã tự nguyện chết vì yêu thương. Đó là mẫu gương cho các thánh Tử Đạo mà chúng ta mừng kính hôm nay.

Tôi tường thuật một trường hợp mà sở dĩ tôi chọn vì đây là vị anh hùng tử đạo đầu tiên của giang sơn đất Việt, đó là Chân Phước Thầy Giảng Anrê Phú Yên. Thầy nhận phúc Tử Đạo năm 1644 lúc 19 tuổi, và mãi 356 năm sau, vào ngày 5 tháng 3 năm 2000, Thầy được tuyên phong Chân Phước tại Rôma do Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, nghĩa là sau lần Giáo Hội tuyên thánh cho 117 vị anh hùng Tử Đạo Việt Nam. Phú Yên đầu thế kỷ XVII thuộc xứ Đàng Trong, là quê hương của Thầy. Thầy được chính cha Alexandre de Rhodes ban bí tích Thanh Tẩy lúc 16 tuổi với tên thánh là Anrê, Không tài liệu nào cho biết Họ và Tên của Thầy là gì. Tham gia nhóm Thầy Giảng trong vòng ba năm và nhận phúc tử vì đạo trước sự chứng kiến của cha Alexandre de Rhodes. Hãy đọc lại những gì cha Alexandre de Rhodes viết lại trong hồi ký của Ngài : *"Người thanh niên thánh thiện nầy không ngớt đọc Thánh Danh Chúa Giêsu, ngay lúc đầu Thầy đã rời khỏi cuống họng và nằm ngả trên vai bên phải, tôi nghe thấy rõ ràng Tên cực trọng Giêsu phát ra từ vết thương nơi cổ, cùng một giọng giống hệt như từ cửa miệng phát ra lúc trước".* Nếu không bị thúc đẩy bởi một tình yêu tha thiết vị anh hùng tử đạo không thể gọi tên Cực Thánh Giêsu ngay cả sau khi đầu đã lìa khỏi cổ. Nhận cảm hứng từ tình yêu tha thiết đó, linh mục Thi Sĩ Cung Chi đã sáng tác bài thơ sau đây tựa đề ***"Một tiếng Giêsu"*** (trích nửa bài thơ)

"…… Tù ngục đọa đày không chút núng
Gông cùm hành hạ vẫn cương kiên
Pháp trường quì xuống đầu lìa cổ
Kêu tiếng Giêsu! Chết toại nguyền". *(Trích trong tác phẩm "Họ Là Ai ?")*

Có ai bảo người thanh niên 19 tuổi nầy là ngu khờ, dại dột, mù quáng hay điên rồ, tôi sẽ không tranh luận bởi vì tôi tin rằng tình yêu chân thành sẽ biến con người thành ngu khờ, dại dột, mù quáng hay điên rồ, điển hình là nhân vật lịch sử đã từng chết thê thảm trên đồi Canvê lúc 33 tuổi đời.

Linh mục Phạm Quang Hồng sưu tầm.